

FAT DRAMATÚRGIA NO DEFINITIVA NO CORREGIDA

PRÒLEG

Mai t'has plantejat quin sentit té la vida? Potser alguna vegada t'has preguntat per què ets com ets, o dit d'una altra manera, per què no ets com no ets? Segurament t'has fet les següents preguntes: penso per mi mateix o discursos prefabricats parlen a través de la meua boca? Soc jo el que escull les meves pròpies decisions o estímuls causats pel meu entorn em fan decidir? Destí o casualitat? Improviso la meua vida o ja està escrita? El karma ho torna tot? De fet, el karma existeix? I sobretot, i no m'ho podeu negar, segurament us heu fet la gran pregunta del penediment: que hagués passat si no hagués fet allò que he fet? Potser és que la nostra vida es basa fins i tot en les decisions més mínimes que prenem, i per tant, les mateixes decisions són les que ens fan fer com som.

ESCENA 1

L'Amanda entra a l'espai, veu la taula, s'asseu mentre espera l'arribada d'algú. En Joan entra a escena, de sobte veu a l'Amanda i s'apropa a la taula.

Joan: Hola

Amanda de sobte comença a riure molt fort. En Joan no entén la situació.

Amanda: Ets tu el Joan del Jinder?

Joan: (molt nerviós) Sí, soc jo.

Amanda: Home, doncs la veritat que t'esperava diferent. És que, no t'assembles gens al de la foto. Saps que, millor marxo.

Joan: Espera un moment, no marxis. Soc amable i divertit. Si us plau, dona'm una oportunitat i si la cago marxes.

Amanda: D'acord, et donaré una oportunitat, però només una, si la cagues marxo.

Joan: Bé, doncs em presento, em dic Joan i tinc vint-i-dos anys..

Amanda: És una ximpleria fer això, tots dos ja sabem la informació de l'altre perquè ho posa a l'aplicació. A no ser que també que l'informació sigui falsa, com la fotografia.

Joan: No, no, la informació és tota vertadera. Ho juro, de debò, ho juro pel que vulguis.

Amanda: Relaxat que t'estic vacil·lant. Bé, em presento. Em dic Amanda, tinc vint-i-un anys. Encantada suposo.

Els dos s'aixequen , l'Amanda li dona la mà i en Joan va a fer-li dos petons. El Joan ràpidament toca la campana. L'Amanda es queda congelada .

Joan: **Escriure**

Amanda: (Estranyada)D'acord....

En l'ambient es comença a crear un ambient molt incòmode. Amanda mira al seu voltant intentant trobar com fugir de la situació.

A: Doncs a mi m'agrada... m'agrada molt... Respirar! (Comença a inhalar i exhalar exageradament).

(amb ironia), saps que no m'agrada a mi? Els silencis incòmodes, la gent que arriba tard i menys si a sobre és aburrida.

A: (A s'adona que parla d'ell i toca la campana una vegada, B es torna a congelar) Ostres, és que sóc molt avorrit, la meva vida és molt avorrida! Va, tornaré a començar (B surt d'escena), la tercera és la bona! (A toca la campana i B entra a escena amb una perruca de color negre, A no s'adona que comencen aparèixer variacions).

A: Perdó per arribar abans!

B: Com és que has arribat abans?

A: És que, és molt complicat i llarg d'explicar.

B: Bé... tu explica que jo no tinc gens de pressa.

A: Doncs mira, jo havia sortit molt tard de casa, però m'han passat unes coses pel camí que m'han fet arribar abans.

B: I que t'ha passat?

A: Primer, he caminat dos carrers i de sobte ha caigut un tauró d'un balcó, que em podria haver matat!

B: Un tauró?

A: Si, ha caigut un tauró, com quan cau un test.

B: I s'ha fet molt mal?

A: No ho sé, no li he preguntat.

B: Però que ha caigut des d'un primer o des d'un tercer pis?

A: Diria que des d'un segon.

B: Aleshores segur que no s'ha fet mal. I quina raça era?

A: A no ho sé, era un tauró.

B: I que has fet amb el tauró?

A: Ah no, ell ha marxat per les clavegueres, crec que vivia allà.

B: Un tauró a les clavegueres? Però ells no viuen al mar?

A: (A toca la campana i para l'escena) Un moment, aquesta no tenia el cabell ros? (torna a donar una vegada a la campana i descongela l'escena) Amanda?

B: Si... i per cert, perdona per arribar tard, he pillat embús.

A: Has vingut en cotxe?

B: No, a peu.

A: Però d'on vens?

B: De París, bé és una llarga història.

A: Vens de París, és a dir, de la capital de França a on hi ha 2,161 milions d'habitants?

B: Si, vaig néixer allà, però amb mesos vaig vindre a viure aquí. Els meus pares es van separar, em vaig mudar amb ma mare a Grècia.

A: Capital Atenes.

B: i al cap de dos anys vam tornar aquí.

A: Quina gràcia...

B: No, Grècia.

A: No Grècia no, gràcia.

B: Sé que fa gràcia, però que ja et dic jo que és Grècia.

A: No gràcia de Grècia, sinó gràcia de gràcies.

B: Home no gràcies a tu per les gràcies.

A: Així que ets grega de Grècia.

B: No ja t'he dit que vinc de París.

A: Ah, així que ets francesa?

B: Si, soc francesa, ja t'ho he dit abans.

A:(Toca dues vegades la campana) Merda, però si ja m'ho havia dit abans. Vale, ja se que fer. (Surt d'escena).

(B entra a escena, està asseguda esperant)

A: (Entra a escena) Bonjour, comment vas-tu mà chérie? (B està d'esquenes, no contesta i ara porta una gran perruca rossa) París, cruasant, baguett? (B es dóna la volta i A contempla que ara és un home). Disculpi, penso que m'he equivocat (A toca la campana dues vegades i marxa, B també surt d'escena).

B entra a escena amb un gos i ulleres de sol, ja que aquesta vegada a causa de tants canvis a la història ara és cega. Troba la taula amb dificultats, però al final s'asseu. En aquest moment entra A i veu a B amb les ulleres de sol, però tampoc dóna gaire importància.

A: D'acord, aquesta és la meva (S'asseu a la cadira). Hola!

B: Hola!

A: Em dic Joan. I tu com et dius?

B: Em dic Amanda (A dóna un cop a la campana, congela l'escena i celebra que sigui l'Amanda).

A: Vinga va, aquesta és la meva, tu pots Joanet, vinga! (A dona un cop a la campana i descongela l'escena). Encantat!

B: Igualment! (A s'aixeca a fer-li dos petons a la mateixa vegada que B dóna la mà, A estranyat torna a seure i li dóna la mà).

A: Que et sembla si fem una petita presentació de nosaltres?

B: D'acord, doncs sóc molt amable, molt sincera i una cega de l'amor (A nota unes fregues provocades pel gos de B, tot i que ell es pensa que és B).

A: Tu que ets, d'aquestes que els hi agrada l'amor a primera vista?

B: La veritat és que tinc molt bon ull per escollir les meves cites (Cada cop el gos va pujant més fins a arribar a l'entreuix de A i de sobte el gos lladra).

A: Déu meu! (comença a donar molts cops a la campana i aquesta no funciona, a poc a poc el gos va pujant més fins que A marxa d'escena amb el gos).

Les llums s'apaguen per complet, i es tornen a encendre quan A entra a escena i B ara és un esquelet.

A: Mira sento haver fet el que he fet, però és que el teu gos...(contempla que B és un esquelet) Collons! (espantat). Això em passa per inútil, i per voler canviar tants cops el meu destí, si és que ja m'ho van dir que no m'hi havia d'excedir amb la campana (va directe a la taula per agafar la campana i llençar-la quan de sobte veu un número de telèfon gravat), sis, sis, sis, sis, quatre...? Clar, és un número de telèfon? Ah bé, també ho posa aquí; truca aquest número en cas d'emergència (truca).

De sobte, apareix una silueta pel fons de l'escenari, aquesta també porta un telèfon.

B: Bona tarda, vostè acaba de trucar al número sis, sis, sis, sis, quatre o millor dit al departament del més enllà. Té cap pregunta?

A: Sí...

B: (ràpidament) Prem-hi 1, si s'ha equivocat de número, prem-hi 2 si el motiu de la seva trucada és a causa de la seva mort (A mira el cadàver), prem-hi 3 si el motiu de la seva trucada és per una reclamació.

A: Sí, el 3 (pica al número 3).

B: D'acord doncs el passaré amb el departament de reclamacions del més enllà, si és tan amable, em podria dir des d'on truca?

A: Des d'un restaurant.

B: No idiota, la ciutat.

A: Barcelona.

B: D'acord li deixaré en espera un moment, no pengi el telèfon (música d'espera ascensor, B es canvia de roba i passa a ser el tècnic del departament de reclamacions del més enllà). Bona tarda! Vostè acaba de trucar al número sis, sis, sis, sis, cinc o millor dit al departament de reclamacions del més enllà. Té cap reclamació?

A: La seva veu em sona.

B: (ràpidament) Prem-hi 1, si s'ha equivocat de número, prem-hi 2 si el motiu de la seva trucada és a causa de la seva mort (A mira el cadàver), prem-hi 3 si el motiu de la seva trucada és per una avaria.

A: Sí, el tres...(pica al número 3)

B: D'acord doncs el passaré amb el departament de reparacions del més enllà, el deixaré en espera un moment, no pengi el telèfon (música d'espera ascensor, B es canvia de roba i passa a ser el tècnic del departament de reparacions del més enllà). Bona tarda!

A: Vostè una altra vegada!

B: Vostè acaba de trucar al número sis, sis, sis, sis, sis o millor dit al departament de reparacions del més enllà. Té cap reparació a fer?

A: Sí!

B: D'acord, però abans li oferiré la nova oferta que tenim. Contracti la nova tarifa en la qual obtindrà, no una sinó dues campanes, pel preu d'una i a més tindrà una assegurança que cobrirà tots els danys de les seves campanes. Tot això per l'increïble preu que veu en pantalla. Però si truques abans de 24 h, no només s'emportarà les nostres meravelloses campanes, sinó que també obtindrà una funda per protegir aquestes. Pot pagar amb la targeta de descomptes del Corte inglés, no fem publicitat gratis, pot pagar via Bizum, que això a molts us agrada o amb la quotidiana visa. (A penja el telèfon) Ja saps, si a la teva vida li falta una mica d'emoció, compra

"Campanes Ding Dong", aquestes canviaran el seu destí (sona el jingle de la marca)
Hola? No ja m'han penjat una altra vegada (B surt d'escena).

A: A fer punyetes (tira la campana), ja és hora d'acceptar que les coses no sempre
sortiran com jo vull (A surt d'escena i es fa un fosc).

*B entra a escena, s'espera una estona, veu que no ve ningú i marxa d'escena alhora
que A entra a escena pensant que arriba primer. Al cap d'un parell de minuts decideix
marxar. S'apaguen les llums al complet. Fi.*